

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετήσια Λέδα 15

Εξάμηνος 8

Εξωτερικού:

Ετήσια 20

Εξάμηνος 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρομ. επίτολους και
γραμμάτια της βουλγ. ταχυδρομίας
δι' επιστολής επί συστάσει.

Τα γραφεία της «Οδησού»
έν τῷ Α. τμήματι Αριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στήλων τιμᾶται ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησού»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντὰ τὸν τόπον τῆς προ-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ἐν ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

Απευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

Η Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΣ

Σήμερον 14ην Φεβρουαρίου ἡ
Α. Β. Υ. ὁ Ηγεμὼν Ημῶν Φερ-
δινάνδος ὁ Α' ἀγεῖ τὴν ἐορτὴν
τῶν γενεθλίων Αὐτοῦ. Η Α. Β.
Υ. ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῇ 14ῃ
Φεβρουαρίου τοῦ 1861 ὥστε αὐριον
εἰσέρχεται εἰς τὸ 32ον ἔτος τῆς ἡ-
λικίας Αὐτοῦ.

Η Βουλγαρία ἀναμνησκομένη
τῆς δυσχεροῦς αὐτῆς θέσεως εἰς
ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ λαοπρόβλητος
Ηγεμὼν Ημῶν ἀνευ δισταγμοῦ
καὶ ἀτρομῆτος ἐδέχθη τὸ προσ-
φερθὲν Αὐτῷ ἡγεμονικὸν τῆς Βουλγ.
Στέμμα, μεθ' ὅλον δὲ τὸ ἀντίζο-
ν τῶν περιστάσεων, τὰ κοχλά-
ζοντα πάθη καὶ τὸν πολιτικὸν σά-
λον τὴν πολιτικὴν περίνοιαν Αὐ-
τοῦ ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν σπου-
δαίων καὶ ὑψηλῶν Αὐτοῦ καθη-
κόντων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Χώρας εἰς
ἣν ἀφωσίωσεν Εαυτὸν, ἀναρῶ-
ν εἰς σήμερον μεθ' ἡμῶν: Ζήτω ἡ
Α. Β. Υ. ὁ Ηγεμὼν Ημῶν ἐπὶ
μήκιστον πρὸς εὐημερίαν τῆς Χώ-
ρας, ἵνα ὦσιν εὐτυχεῖς καὶ εὐδαι-
μονες οἱ ὑπὸ τὸ σκήπτρον Αὐτοῦ
λαοὺ ἀνεξαρτήτου φυλῆς ἡ θρη-
σκεύματος!

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

ΤΗΣ

ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια)

Μέχρι τῆς ἐνώσεως ἡ Ρωσικὴ
Διπλωματία ἀγωνίζεται πρὸς πρα-
γμάτωσιν τῶν σχεδίων τῆς, τῆς
κατοχῆς τῆς Βουλγαρίας. Προκα-
λεῖ τὴν παραίτησιν τοῦ Ηγεμόνος
Αλεξάνδρου ἐκ τοῦ θρόνου τῇ
ὑποστηρίξει τῶν Φιλελευθέρων,
διότι κατεπίσθη ὅτι οἱ συντηρη-
τικοὶ εἶναι φιλαυστριακοὶ κατηγο-
ρεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα,
ὡς δεχόμενον συμβουλὰς ἀπὸ
τῆς Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ Ιτα-
λίας. Εἰς ταύτης τῆς ἐποχῆς τὰ
γεγονότα τὰ ἔγγραφα δὲν παρέ-
χουσιν ἡμῖν πολλὰς πληροφορί-
ας ὡς καὶ εἰς μεταγενέστερά τι-
να, ὅπερ προέρχεται ἡ ὅτι ὁ Ιά-
κωβσον δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ προ-
μθευθῇ ἡ ὅτι τὰ ἀπέκρυπεν. Ο-
πως ποτ' ἂν ἦ, πρὸ τῆς λήψεως
ἐπὶ ἀποράσεως περὶ ἐξώσεως τοῦ
Ηγεμόνος Αλεξάνδρου, αἱ ὑποκι-
νήσεις πρὸς τὴν ἑνωσιν εἶχον ἀρ-
χίσαι παρὰ τὴν θέλησιν τῆς δι-
πλωματίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ

τῶν στρατιωτικῶν πρίγκηπος Καν-
τακουζηνου, ἐπιθυμοῦντος νὰ κα-
ταστῇ Διοικητοῦ τῆς Ανατολικῆς
Ρωμυλίας. Τοῦτου ἔνεκα καὶ τοῦ
Ηγεμόνος Αλεξάνδρου ἡ ἐξωσις ἀ-
ναβάλλεται. Αναφύεται τὸ ζήτημα
τῆς Αραπ-τάμπια καὶ ἡ Ρωσικὴ
Διπλωματία πειράται νὰ διαρρή-
ξωμεν τὰς σχέσεις μας μετὰ τῶν
φίλων ῥωμοῦνων. Μία ἐπὶ ἀπό-
δειξις τῶν καλοθελητῶν μας-Πο-
λὺ πιθανόν, ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἡ
ἑνωσις νὰ ἐκηρύττομεν πόλεμον
κατὰ τῆς Ρωμουνίας κατὰ διατα-
γὴν ἐκ Πετροπόλεως, καὶ ἀνε-
ξαρτητως τῶν θυμάτων, ἅτινα
θα ἐθρηνόυμεν, θὰ καθιστάμεθα
αἰώνιοι ἐχθροὶ μετὰ τοῦ κράτους,
παρὰ τοῦ ὁποίου εἶδομεν τόσα
καλὰ καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου διὰ
τόσων κοινῶν συμφερόντων συν-
δεόμεθα.

Προκηρύσσεται ἡ ἑνωσις παρὰ
τὰς προσδοκίας τῆς Ρωσικῆς Κυ-
βερνήσεως, ἐπιθυμοῦσης νὰ γείνη
τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνητικῆς με-
ρίδος καὶ μόνον μετὰ ἀπομάκρυν-
σιν τοῦ ἡγεμόνος Βάττεμπεργ ἐκ
τῆς Βουλγαρίας „прелъ удаленіа
принца Баттемберскаго изъ Бол-
гаріи“. Η Ρωσσία δὲν ἐγκρίνει
τὸ γενόμενον καὶ πειράται νὰ
περιγάγῃ τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἀ-
διέξοδον θέσιν, διὰ ν' ἀναγκα-
σθῶσιν οἱ Βούλγαροι νὰ προσρῦ-
γασιν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Α.
νακαλοῦνται οἱ ἀνάτατοι ἀξιω-
ματικοί, καὶ ἐν συνεδριάσει ἀπο-
φαίνονται ὅτι, ἐὰν ἀπομακρυνθῶ-
σιν οὗτοι τοῦ στρατοῦ, οἱ Βούλ-
γαροι εἰσὶν ἀνίκανοι νὰ διοική-
σωσιν τὸν στρατὸν. Η πειθαρχία
θα παραλύσῃ.

Οἱ ρῶσσοι διατάττονται νὰ ἐγ-
καταλείψωσι τὸ Βουλγαρικὸν ἔ-
δαφος. Γνωστὸν ὅποια διάψευσις
ἐδόθη κατὰ τὸν σεβρικὸν πόλε-
μον εἰς τὴν γνώμην τῶν Ρῶσ-
σων ἀξιωματούχων.

Μετὰ τὸν πόλεμον ἄρχεται νέα
ἐνέργεια τῶν ρῶσσων πρακτόρων
ἐν Βουλγαρίᾳ. Διοργανίζει συνω-
μοσίας πρὸς βίαιαν ἐκθρόνισιν
τοῦ Ηγεμόνος Αλεξάνδρου.

Μετὰ τὴν ἀπαίσιον 9 ἡν Αὐγού-
στου, διὰ τὴν ὁποίαν τὸν Σοφίαπρα-
κτορεῖον ἀποστέλλει τῷ Βενδέρεφ
1000 χιλ. φράγκων, διορίζεται αὐ-
τοκρατορικὸς Ἐπίτροπος ὁ Δολγο-
ρούκωφ καὶ Υπουργὸς τῶν στρατι-
ωτικῶν πλυθρόλλητας Κάουλβαρσ
Γνωστὰ εἰσὶ τὰ μετὰ ταῦτα γεγο-
νότα καὶ αἱ τοῦ Κάουλβαρις προ-
τέσεις. Η ἄφρων διαγωγὴ του, ἡ
τόσῃ ἐπαφελὴς ἡμῖν, ἐνέργειαι
του κλ. πάντα, ἡλίου φαεινότερον

καταραίνονται εἰς Εγκύκλιόν τινα
τοῦ Αρχηγοῦ τοῦ Τμήματος τῶν
Ασιατικῶν ὑποθέσεων πρὸς τοὺς
Βουλγάρους ῥώσσους Προξένους.
Ο Κάουλβαρις ὤφειλε νὰ συστήσῃ
κυβέρνησιν ἀποκλειστικῶς ἐκ προ-
σώπων παρ' αὐτοῦ διοριζομένων,
νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς συνωμώτους ἀ-
ξιωματικούς καὶ ν' ἀπολέσῃ τοὺς
ἀφροσιωμένους τῷ ἡγεμόνι Αλε-
ξάνδρῳ νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἡμέ-
τερον στρατὸν διὰ ῥωσσικῶν συν-
ταγμάτων καὶ τελευταῖον ν' ἀνα-
κοινώσῃ εἰς τὴν Εθνοσυνέλευσιν
τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Τσάρου νὰ
δεχθῇ τὸν τίτλον Μεγάλος Ηγε-
μὼν τῆς Βουλγαρίας καὶ
νὰ πέμπῃ Ἐπίτροπον νὰ
διοικῇ τὴν Βουλγαρίαν.
Ἰδοὺ τὶ περιεμένετο, ἐν ἡ περιπτώ-
σει ἀπεδεχόμεθα τὰς προτάσεις
τοῦ Κάουλβαρις. Η Βουλγαρία θὰ
ἀνευ ὄρων μάλιστα.

Εκτὸς τῆς ἐπισήμου ἀποστολῆς
τοῦ ὁ Κάουλβαρις ὡς καὶ ἐν Σο-
φίᾳ ὁ Σαχάρωφ, ὑπεκίνει κρύφα
εἰς ἐπαναστατικὰ κινήματα τὸν
λαόν. Διπλωματικὸς πρᾶκτωρ ὅστις
ὑποκνεῖ ἐξεγέρσεις ἐν τῷ κράτει
καταπατῶν τὸ Διεθνὲς Δίκαιον τό-
σον ἐμφανῶς καὶ ἐπιδεικτικῶς,
πάνταχού ἀλλοχόθι θὰ ἐξεδιώκετο
ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἡ Ρωσσία
παρωξύνθη μάλλον. Τὰ μέσα τῆς
Ρωσικῆς διπλωματίας θὰ κατα-
στῶσι μάλλον ἀπελπιστικά. Θὰ ἰ-
δῶμεν τοὺς πράκτορας μοναρχί-
ας τινάς, ὑποκινούσης ἐπαναστά-
σεις, μεταχειριζομένους μέσα ζη-
λευτὰ καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μηδε-
νιστάς τῆς. Νὰ προπαρασκευάσῃ
ἀνθρωποκτονίας. Εσχάτη πολιτικὴ
διαρθορά.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΚ ΣΩΖΟΤΠΟΛΕΩΣ

Σωζούπολις 1/19 93

(Εκτάκτου ἀνταποκριτοῦ)

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα

Πανηγυρικωτάτην ἡγαγον καὶ
ἐφέτος τὰ σχολεῖα ἡμῶν τὴν ἐ-
παίτιον αὐτῶν ἐορτὴν τὴν μνή-
μην τῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν τῶν
φαινῶν τῆς οἰκουμένης λαμπτή-
ρων καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἐνθέρ-
μων προμάχων. Μετὰ τὸ πέρας
τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ἐν τῷ ἐνταῦ-
θα Μητροπολιτικῷ ναφ μυσταγα-
γίας, ἀθρόον τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησία-
σμα κατέκλυσε τὴν εὐρείαν τῆς ἐν-
ταῦθα Πορφυρίου τῶν ἀρρένων
σχολῆς αἰθούσαν ἐνθα τῆς τελε-
τῆς προκατήρξαντο, ὡς συνήθως, ἡ

τῶν ἱερῶν τελετουργία καὶ οἱ πρὸς
τὸν Θεὸν ἱκετήριστοι Ὑμνοὶ καὶ ἁ-
σματα μεθ' ἃ ἀνβάς τὸ βῆμα ὁ
ὁ ἀκάματος τῆς σχολῆς ταύτης δι-
ευθυντῆς κ. Αθ. Υψηλάντης κατέ-
δειξε διὰ φωνῆς σθεναρᾶς καὶ ἀ-
καταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων τὸ
σαθρὸν ἐφ' οὗ ἐδράζεται ἡ σημε-
ρινὴ τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀνα-
τροφὴν καταστήσας καταληπτὸν τὸν
ἀληθῆ τῶν σχολείων προορισμὸν
καὶ τὴν καλῶς ἐννοουμένην δι-
παιδαγωγίαν τῶν ἐν αὐτοῖς φοι-
τῶντων. Ὡς κατακλείδα δὲ καὶ ἐ-
πισφράγισμα τῆς τελετῆς προσέφε-
ρον αἱ ἐλλόγιμοι δεσπινίδες Ἀν-
να Καμπιτοπούλου, Διευθύν-
τρια τοῦ Δωροθείου Παρθεναγω-
γείου καὶ Ρωζάνη Παλαμίδου δι-
ευθύντρια τοῦ Νηπιαγωγείου τοὺς
ἐπαγωγούς καὶ τερψιδύμους παι-
δικούς διαλόγους, ποιήσεις καὶ ἁ-
σματα τῶν αὐτῶν διδασκομένων
κορασίδων καὶ νηπίων, ἐφ' ᾧ καὶ
συγχαίρομεν αὐταῖς, τὰ ἀρίστα προ-
οιμονίζόμενοι ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἐκπαιδευτηρίων,

Δέξασθε, κ. Συντάκτα τὴν δια-
βεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολή-
ψεώς μου μεθ' ἧς καὶ διατελῶ.

I. . .

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον
«μυθιστορικὴ ἀνθοδέσμη «Οδησού»
ἥτις θὰ ἐξεδίδοτο κατὰ τεύχη ἐβδο-
μαδιαία, μεταβάλλεται εἰς περιοδι-
κὸν ἐκδοθησόμενον τρίς τοῦ μηνός.
Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν συνδρομητῶν
μας μετατρέπομεν τὴν κατὰ τεύχη
ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου, εἰς συνδρο-
μὴν μηνιαίαν, τρίμηνον ἐξάμηνον,
ἐννεάμηνον καὶ ἐτησίαν αἵτινες θὰ
προκαταβάλλονται ἅμα τῇ λήψει τοῦ
πρώτου ἀριθμοῦ.

Ἡ μηνιαία συνδρομὴ ὥρισθη διὰ
λέβον 1 καὶ 20 ἐκ. ἡ τρίμηνος 3.50
ἡ ἐξάμηνος 7, ἡ ἐννεάμηνος 10.
καὶ ἡ ἐτησία 12.

Ἐν τῷ περιοδικῷ θὰ δημοσιεύ-
ωνται μυθιστορήματα καὶ διηγημά-
τια π ρ ω τ ὁ τ ο π α καὶ κατ' ἐκλό-
γην ἡ θ ι κ ο - κ ο ι ν ω ν ι κ ᾶ, ἐν τῇ
ἐσωτερικῇ δὲ ὄψει τοῦ πρώτου ἐξω-
φύλλου καὶ ἐν ταῖς δυοῖς τοῦ τελευ-
ταίου μικραὶ ἀγγελίαι διαφόρου εἶδους.

Τὸ πρῶτον φυλλάδιον ἐκδίδεται
τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Π Δ Ε Σ Η Ι Ο Ι Ν Ι Σ Ρ Ε Ζ Ε Δ Α

Ὑπόθεσις ἀμερικανικῆς προξενήσα-
σα κρότον εἰς τὴν πρώτην εἰς ἐθ-
ρωπαϊκὴν γλῶσσαν μετάφρασιν.

Συνδρομηταὶ ἐγγραφέντες μέχρι τοῦ
δε ἐ ν τ ῷ ἐ σ ω τ ε ρ ι κ ῷ περὶ τοὺς

350

Εν Βάρνη τη 13 Φεβρουαρίου 1893.

ΕΥΓΕ!!

—ο—

«Η συνάδελφος «Σφομπόδας» ἐν τῷ ἑπ' ἔργῳ. 1024 καὶ ἡμερομηνίαν 6 Φεβρ. φύλλῳ αὐτῆς γράφει τὰ κάτωθι κατὰ τῆς «Οδησοῦς» ἐν σχέσει περὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς γραφέντων εἰς τὸ σχολικὸν ζήτημα καὶ τὸ τῆς Αγ. Κυριακῆς. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θὰ κρίνωσιν ἂν ὁ διατριβογράφος ἀποδίδῃ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Σφομπόδας» σαφῶς τὸ συμβιβαστικὸν πνεῦμα ὅπου δίδει ἐν πᾶσι τοῖς ἄρθροις τῆς «Οδησοῦς» τοῖς ἀφορᾶσι τὰς σχέσεις τῶν ἐν τῇ «Ηγεμονίᾳ» Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ἐν τούτοις ἡμεῖς ἐν συνεχείᾳ φύλλων θ' ἀνασκευάσωμεν λέξιν πρὸς λέξιν τὰς καθ' ἡμῶν ὑβρεῖς καὶ συκοφαντίας καὶ θὰ ἀποδείξωμεν ποῖοι εἰσὶν οἱ ὑβρισταί.

«Ἡ ἐν Βάρνη ἑλληνικὴ ἐφημερίς «Οδησοῦς» ἤρχισε νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰ κέρρα τῆς! Μέχρι τοῦδε ὁσάκις ἐτύχε νὰ τὴν ἴδωμεν, πολὺ ὀλίγον προσείχομεν, ὥστε ν' ἀπασχολώμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, καθόσον τὸ περιεχόμενον συνίσταται ἐξ ἐπουσιωδῶν εἰδήσεων, τοπικῶν ἐνδιαφέρον καὶ χαρακτηριστὰ φερουσῶν. Ἀπὸ τινος χρόνου ὁμως παρατηροῦμεν, ὅτι καὶ τὸ φύλλάδιον τοῦτο ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ὁμοειδή του, πειράται ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς λεοντῆς του, διὰ τῆς ὁποίας ὑπερχαριστεῖτο νὰ ἐμφανίζεται καὶ ἔστιν ὅτε ῥίπτῃ καὶ ἄλλο πετραδάκι κατὰ τοῦ βουλγαρισμοῦ, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι ἐνίσταται κατὰ τινος τῶν φύλλων ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς «Σφομπόδας». Ἡμεῖς, ὡς οὐχὶ ἀπαξ ἐξεφράσθημεν, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἰμεῖθα σωθινσταὶ οὐδὲ φανατικοί, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν εἰς τοὺς ἄλλους ν' ἀγαπῶσι τὰ ἑαυτῶν καὶ νὰ ὑπεραμύνωνται τῶν ἐθνικῶν τῶν συμφερόντων, ἀλλ' ὅπως τοῦναντίον ἀφ' ὅτε ὁμως ἡ «Οδησοῦς» ἐχάραξε νέαν πορείαν, φαίνεται ὅτι οἱ ἀξιοῦνται αὐτῆς συντάκται καὶ οἱ ἐκ Στενὴ νημάχοιο ἀνταποκρίνεται τῆς, ἀπεφάσισαν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ δαίνωσιν ἐπὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ συντάκτου τῆς Φιλιππουπόλεως, καὶ νὰ μᾶς πετοῦν ἐξ ὑπὸ νάδης (уахкиъ талодуми) πρὸ τοῦ κόσμου. Δὲν δάπτει ἀφ' οὗ τοῦ θέλουν θὰ τοὺς κάμωμεν τὴν τιμὴν νὰ τοῖς δώσωμεν μαθήματα τινα, ὡς μέχρι τοῦδε ἠδυνήθημεν νὰ διδάξωμεν καὶ ἄλλους, παρακλησίαις αὐτοῖς καὶ μάλιστα διηκτικωτέροις αὐτῶν, ἐν ἀναμνηστικῶνται, ὅπως σωφρονέστεροι ἐν τῇ μέλλοντι ὥσιν εἰς τὰς σχέσεις τῶν. Καὶ οὕτω: Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐκκλησίας «Αγίας Κυριακῆς» ἐπὶ σειρὰν τινῶν φύλλων, δι' ἁρθρῶν τε καὶ ἀλληλογραφικῶν, ἐξεμείψοντες πρᾶσινας σάβρας (блва еп-грапни зелени гупери) κατὰ παντὸς βουλγαρισμοῦ καὶ ἐν τῇ ἐξάψει τῆς σκαιῶς ἐπιτίθεται κατὰ τῆς «Σφομπόδας». Νὰ μεταφράσωμεν ἐνταῦθα πᾶν ὅτι κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν γράφει τὸ παλλήκαρ ἀδικοῦν τοῦτο φύλλον, θεωροῦμεν περιττόν, θὰ εἰπώμεν ὁμως μόνον τοῦτο, ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐπαγομένην τιμωρίαν διὰ τὴν ἀπρεπῆ γλώσσάν του κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν πάντοτε μὲ τὸν παρομοιωθέντα βυζαντινισμόν παντὶ φανατικῷ

Γραικῷ καταστρέφεται γραφόμενα μετὰ κακόβουλον καλακίαν πρὸς τὸν κ. Σταμπολῶκα καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ τιμωρήσῃ πάντας ἐκείνους ἐξ ἡμῶν, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ ἐπιτρέπωσιν εἰς γράικῶν οὐστὶν ὅς νὰ πράττωσι πᾶν ὅτι βούλονται. Τὸ φύλλάδιον τοῦτο τολμᾷ νὰ μᾶς ἀπειλῇ, ὅτι ἐὰν ἡ ῥηθῆται ἐκκλησία δὲν θὰ ἀπεδίδετο εἰς τινὰς ἐκ Κοπριβιτσῆς Ἑλλήνας ἐν Φιλιππουπόλει, ἡ Βουλγαρία θὰ ἐκινδύνευσεν, διότι τὸ πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ὑπομείνωσιν!

Ἀλλῇ ἀδυναμία τῆς «Οδησοῦς» εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς: Διὰ νὰ ἔχῃ ἀφορμὴν νὰ ὑβρίξῃ ἐπὶ πλέον καὶ τολμηρότερον, μεταφράζει καὶ ἀναδημοσιεύει ἡμέτερον ἄρθρον, ἀλλ' οὐχὶ ὡς εὐρήνται, ἀλλὰ φοβερώς ἠκρωτηριασμένα καὶ διεστρεβλωμένα. Οὕτως ἐγένετο κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Σχολικοῦ νόμου, ὅτε εὐρισκόμεθα εἰς ἐφημεριδογραφικὸν πόλεμον μετὰ τῆς «Μπαλκάνσкас Ζорας», οὕτω καὶ νῦν ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τοῦ ἁρθροῦ ἡμῶν «Πάλιν διὰ τοὺς Ἑλλήνας», δημοσιευθέντος πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Σφομπόδῃ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἄρθρον μᾶς ἐδημοσίευσεν ἡ «Οδησοῦς», εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς 28 παρελθ. μηνός, ὑπὸ πνεῦμα ἐκ προθέσεως ὀλλοιωθέν, διὰ νὰ δυνήθῃ εὐχερέστερον νὰ ἐξεγείρῃ τὰ πάθη τῶν ὁμοειδῶν τῆς καὶ παρέλειψεν ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐσιωδέστερον μέρος, δηλὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς δευτέρας βουλγαρικῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ χωρίον Προσώτερον ὑπὸ τινῶν ἐκεῖ Γραικομανῶν-Τσιντσάρων, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἐν Δράμα Ἑλλήνος Μητροπολίτου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μὲ σκοπόν, ὅπως μὴ τυχόν οἱ Ἕλληνες ἴδωσι τὰ μοῦτρα τῶν (сyраta-сyрaт) εἰς τὴν γαλῶν τοῦτο καὶ καταφανῆ ἐκ τούτου, πόσον δίκαιον ἔχουσιν, ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς βαρβάρους. Καὶ ἡ μετάφρασις αὕτη συνοδεύεται μὲ ὑβρεῖς καὶ πικροὺς σαρκασμοὺς κατὰ τῆς Σφομπόδας.

Αἶ, τῇ ἀληθείᾳ, ἡ Οδησοῦς θὰ εὖρῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητεῖ! Μέχρι τοῦδε ἡμεῖς τὴν θεωροῦμεν ὡς κατὰ τὴν διάφορον τῆς «Φιλιππουπόλεως» ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ εἰξεύρομεν ὅτι ἡ ἀκάνθα δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ σταφυλὰς ἀλλὰ νῦν πλέον κατὰ διήλθον γίνεται ὅτι πικρῶς ἠπατήθημεν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις μᾶς πρὸς τὸν μικρὸν αὐτὸν ἥρωα ἡμεῖς ἐν τῇ πορείᾳ μᾶς, οὐ προσείχομεν καὶ εἰς αὐτό, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐθρασύνθη καὶ δεικνύει τὴν πυγμὴν! (юмркъ-гипу-роу) Α! τί θέλει νὰ πῇ αὐτὸ τὸ ἐφημερίδιον; Μὴ ὁ συντάκτης του φαντάζεται ὅτι ἐδῶ ἔγεινεν Ἑλλάς; Μὴ τυχόν θέλει οὗτος νὰ μᾶς καταστρέψῃ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον καὶ μᾶς στείλῃ εἰς τὸν «Ἀδην» με πατριαρχικά ἀναθήματα χά, χά, καὶ ἔχει γοῦστο (хасъ-хазъ); . . .

Καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν συντάκτην τοῦ φύλλου τούτου χαλεπὸν ἐφάνη, ὅτι κατεδείξαμεν τὰς ἀπανθρώπους ἐνεργείας τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ τῶν ἑλληνικῶν συλλόγων κατὰ τῶν ἀνυπερασπίστων ὁμοειδῶν μᾶς ἐν Μακεδονίᾳ. Αἶ δὲ σκολον βέβαια καὶ εἰς ἡμᾶς δύσκολον φαίνεται, ἀλλὰ τί νὰ γείνη, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσι ὑπάρχουσι ὁμως ἄνθρωποι ἐν τῇ κόσμῳ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωσιν ἅπαν-

τας τοὺς ἐν τῇ κόσμῳ Ἑλλήνας, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι τὸν κόπον νὰ ἐπισκοπήσωσι πρῶτον τὸν ἑαυτὸν τοὺς εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται καὶ κατόπιν νὰ λαμβάνωσιν ἀνὰ χεῖρας κυκλάριον, ὅπερ δὲν εἶναι διὰ τὸ στόμα τῶν, καὶ τότε μόνον νὰ ὑβρίξωσιν ἐκείνους, οἵτινες ἐν τῇ ἀγῶνι ἠδύναντο νὰ τοὺς καταβάλωσιν. Ἀλλὰ τοιοῦτος εἶναι πάντοτε, ὁ κόσμος ὁσκεπτόμενος κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους, ἐκείνον ἀείποτε ὁ θεὸς παιδεύει. Μέχρι τῆς σήμερον ἐτι παρατηρήσατε ἐν Μακεδονίᾳ τί συμβαίνει. Ἐκεῖ κατὰ τὴν προσφιλῆ τοῦ Ἑλλήσι θεωρίαν, οὐδεμία ἄλλη χριστιανικὴ ἐθνικότης ὑφίσταται, εἰμὴ καθαρῶς ἑλληνική: μέχρι πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐκεῖ μόνον Ἕλληνες ἔζων, μὴ γνωρίζοντες ἐτέραν γλῶσσαν εἰμὴ τὴν ἑλληνικὴν, καὶ σήμερον ἐτι αὐτῶν δὲν ὑπάρχωσι Βούλγαροι οὔτε Βλάχοι, οὔτε Ἀλβανοὶ, ἀλλὰ μόνον βουλγαρόφωνοι, βλαχόφωνοι, καὶ ἀλβανόφωνοι, Ἕλληνες δηλ. ἑλληνοβουλγαροὶ, ἑλληνοβλαχοὶ καὶ ἑλληνοαλβανοὶ, οἱ ὅποιοι ἀγνοοῦν παντάπασιν τὴν ἑλληνικὴν, ὀμιλοῦσι δὲ βουλγαρικὴν, βλαχικὴν καὶ ἀλβανικὴν γλῶσσαν! Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο εἶδος τῶν ἑλλήνων θέλει νὰ διδάσκῃται καὶ νὰ λατρεύῃ τὸν θεὸν εἰς τὴν γλῶσσαν του, διὰ τοῦτο οἱ Ἕλληνες ἀρχιερεῖς καὶ οἱ σύλλογοι ἀρπάζουσι τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα τῶν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καταδιώκουσι διὰ θεμιτῶν τε καὶ ἀθεμιτῶν μέσων. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι βαρβαρότης! Ἡ «Οδησοῦς» φαίνεται, ζητεῖ, ν' ἀφεθῶμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνθρώπων (καὶ εἰς τίνων!) νὰ μᾶς καταπατήσωσιν, ἡμεῖς δὲ νὰ σιωπώμεν. Εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτό. Παρήλθε πλέον πρὸ πολλοῦ ἐκείνη ἡ χρυσὴ ἐποχὴ, ὅτε καὶ ἐν Γαβρόβῳ καὶ ἐν Τυρνόβῳ καὶ ἐν Σιστόβῳ καὶ ἐν γένει εἰς ὅλην τὴν Βουλγαρίαν πάντες ἐθεώρουν ἑαυτοὺς Ἕλληνας, ὅτε παρὰ τῶν αὐθεντικωτέρων γεωγράφων ἐλέγετο ὅτι ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως μέχρι τοῦ νεωτέρου ἄκρου τῆς Ἑλλάδος, ὑπερέχουν κατὰ τὸν πληθυσμὸν οἱ Ἕλληνες. Μάλιστα πρὸ πολλοῦ παρήλθον αἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖναι ἡμέραι πρὸς πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης ιδέας καὶ ἀνεπιστρέπτει ἀπέπτη ἡ δόξα τῶν ἀπογόνων τοῦ Σωκράτους—Σήμερον ἄλλοιτος ἀνεμὸς πνέει, καὶ κατ' οὐδὲν πταίομεν ἡμεῖς ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔμειναν ὀπίσω καὶ ἐκείνων ἐτι οἵτινες μόλις χθὲς ἠλευθερώθησαν. Τῇ ἀληθείᾳ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομεν ὅτι πολὺ δύσκολον εἶναι, ὁ καλῶς ποτε ἐνδεδομένος, σήμερον νὰ εἶναι ξυπόλυτος ἢ μὲ ξεσχισμένα ὑποδήματα ἀλλὰ τί νὰ γείνη, αὐτὸς ὁ κόσμος εἶναι τοιοῦτος, ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀνοησίας πάσχει! Καὶ διὰ τοῦτο ἡ «Οδησοῦς» καὶ αἱ παραπλήσιαι ταύτῃ πολὺ μείζονα ὑπερησῖαν τῇ ἑλληνομίᾳ θὰ παρεῖχον, ἐὰν ἀντὶ νὰ ὑβρίξωσι καὶ λοιδορῶσιν ἡμᾶς τοὺς βουλγάρους, συκεβούλευον τοὺς ἀγερῶνους καὶ πεφουσιωμένους ἡγέτας τοῦ ἔθνους τῶν, νὰ παρατηρῶσι κάλλιον τὰ ἐμπροσθέν των παρὰ ν' ἀγωνίζωνται διὰ τὰ ἀκατόρθωτα καὶ νὰ σκέπτονται περὶ κατασκευῆς κλίμακος δι' ἧς θὰ δυνήθωσι καὶ τὴν Σελήνην νὰ κυριεύσωσιν! Ἡμεῖς οἱ βούλγαροι, δὲν ῥίπτομεν ἀδηφάγον βλέμμα πρὸς ἰδιοποίησιν ἄλλοτρίου πράγματος, ἀλλ' ὁμως ἀν-

δρικῶς διαφυλάττομεν τὰ ἡμέτερα καὶ ὅλοι οἱ τοῦ ἔθνους μᾶς ἐχθροὶ πρέπει ἅπασι διὰ παντὸς νὰ γνωρίζωσι τοῦτο.

Ὅσον ἀφορᾷ πάλιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐκκλησίας τῆς «Αγίας Κυριακῆς» ἡμεῖς ἐπαφίνοντες τὴν δικαίαν λύσιν τοῦ τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ, ἀρκοῦμεθα ν' ἀναφέρωμεν τοῦτο μόνον, ὅτι ἐν Φιλιππουπόλει ὑπάρχουσι 14 ἐκκλησίαι, ἐξ ὧν αἱ ὀκτὼ αἱ μεγαλειότεραι καὶ ωραιότεραι εὐσκοντα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, αἱ ὑπόλοιποι εἰς τὰς τῶν Βουλγάρων. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι «Αγ. Μαρίνα», «Αγ. Παρασκευή», «Αγ. Κωνσταντῖνος», «Αγ. Δημήτριος», καὶ «Αγ. Κυριακή», κείνται ἡ μία σχεδὸν παρὰ τῇ ἄλλῃ καὶ εἶναι αἱ ωραιότεραι ἀλλὰ μόνον κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας σπανίως ἔχουσι 20-60 πιστοῦς. Ἀλλὰ τίς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ βουλγαρισμοῦ, διὰ νὰ ἔχωσι τοσαύτας ἐκκλησίας; ἡ στατιστικὴ εἶνε προσιτή, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασώμεθα νὰ διαφεύδωμεν τὰ φοβερά καὶ ἀναιδῆ ψεύδη καὶ ὑβρεῖς τῆς «Φιλιππουπόλεως» καὶ «Οδησοῦς» καὶ ὅλων τῶν συναδέλφων τῶν, αἵτινες πρὸ τοῦ ἁλλοδαποῦ κόσμου, καθ' ἡμῶν ἀπευθύνονται. Ἀλλὰ τίς φροδομήσεως τοὺς ναοὺς τούτους ἐρωτῶσιν αἱ παλληκαράδικαι ἐφημερίδες μάλιστα, καὶ ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τοὺς μὴ ἐκτίσθησαν παρὰ τοῦ πατριαρχεῖου καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς Κυβερνήσεως, οὐχὶ δὲ ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων κατοίκων, οἵτινες ἄλλοτε ποτε, ὡς πλείστα τοῦ ἔθνους μᾶς, εἶχον ἐξελληνισθῇ, ἀλλὰ σήμερον δὲν προσκυνοῦν τὸν ἑλληνοισμόν; »

A.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ

(τακτικὸν ἀνταποκριτοῦ)

Μὴ νομίσετε ὅτι μόνον ἡ ἐντὶ εὐ-ἀνδρῶν πόλεισας ὁμογενὴς Κοινότης χωρεῖ ἐπὶ τὰ πρόσω φροντίζουσα τὴν περιθαλψὴν τῶν ἑαυτῆς ἐκπαιδευτηρίων. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο γνωρίζετε ὅτι ἀπὸ πολλοῦ δὲν συμφωνοῦμεν. Εγὼ τρέφω πάντοτε τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Πύργος μᾶς μὲ τοὺς εὐγενεῖς του ἀνεπτυγμένους ἐρασιτέχνους, καὶ μὲ τὰς εὐδιαθέτους πρὸς πᾶν καλὸν ὑπὲρ τῶν κοινωτικῶν μᾶς κυρίας καὶ δεσποινίδας προώριστα νὰ ἀποβῇ ἂν οὐχὶ ὑπερτέρα τουλάχιστον ὁμως ἐράμιλλος τῆς Κοινότητος σὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὲρ τῶν σχολῶν ἐνεργείαν λαμβανομένου ὁμασὺπ ὅψει ὅτι ἐκ τὰς οὐς μόνον πόρους πρὸς ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν σχολῶν αὐτῆς ἔχει. Οὕτω τὸ παρελθὸν Σάββατον 6. τρ. διωργανώθη χορὸς μετὰ λαχείου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς φιλοκάλως καὶ πλουσίως διακεκοσμημένη μετ' ἀπλέτου διὰ λαμπτήρων φωτός καὶ πλείστων πολυτελῶν κατόπτρων, αἵτινα προσπίπτοντα πρὸς τὰς ἀντικατοπτριζομένας ἀβράς κορασίδας καὶ σεβόστας δεσποινίδας παρήγαγον θέημα μεγαλοπρεπὲς καὶ θαυμάσιον. Ἀν καὶ τὸ συνελθὸν πλῆθος δὲν ἦτο ἐξαιρετικόν, ἐν τούτοις ὁ χορὸς διεξήχθη ἐν κανωνικῇ τάξει καὶ ἡσυχία ἰδιαζούσῃ τῇ Πυρ-

γίω κοινωνία, τὸ δὲ ἱκανοποιητικόν. Συγχαίρω ὅθεν τοῖς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν συντελοῦσι συμπολίταις μου πρὸς διεξαγωγὴν τοιούτων ψυχωφελῶν καὶ θεαρέστων ἔργων.

Σ. Ο. Ας μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ ἐκ Πύργου ἀξιότιμος ἀνταποκριτὴς μας νὰ τῷ εὐχηθῶμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου του, νὰ τῷ παρατηρήσωμεν δὲ ὅτι ἐν Βάρνῃ μία καὶ μόνη θεατρικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν σχολῶν μας ἐδόθη ἐφέτος ὑπὸ ἐπίσης εὐγενῶν καὶ φιλοτίμων ἐρασιτεχνῶν τῶν συμπολιτῶν μας παρασκευασθεῖσα, οὐδεὶς δὲ χορός!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Ἡ ἱεροτελεστία τῆς μνηστείας τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος ἡμῶν Φερδινάνδου μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκίπισσας Μαρίας Λουίζας τῆς Πάρμης ἐγένετο ἐν Σβάρτσαυ τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ πρὸ μεσημβρίας. Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀφίκετο αὐτόσε τῇ 10^{3/4} μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλημεντίνης καὶ τοῦ ἀδελφοῦ πριγκίπου Φιλίππου τοῦ Κοδούργου. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ μεγάρου τοῦ δουκὸς ἐτελέσθη λειτουργία καὶ εἰς κληρικὸς ἠύλογησε τοὺς δακτυλίου, οὗς καὶ ἀντὴλλαξαν οἱ μνηστευόμενοι. Παρὴν δὲ πλὴν τῶν ρηθέντων ἅπανα ἡ οἰκογένεια τῆς νύμφης μετὰ τῆς θεραπέας τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμης. Τῇ μεσημβρίᾳ παρετέθη οἰκογενειακὸν γεῦμα, μεθ' ὃ ἡ μὲν πριγκίπισσα Κλημεντίνη ἀνεχώρησεν τῇ 2 ὥρᾳ μ. μ. εἰς Βιέννην, ὃ δὲ Φερδινάνδος τῇ 4 ὥρᾳ.

Πανταχόθεν τῆς περιχώρου καὶ ἐξ ἀπάσης τῆς Βουλγαρίας συνεχάρησαν τῷ ἡγεμόνι ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ αὐτοῦ μετὰ τῆς καθολικῆς πριγκίπισσας.

Οἱ γάμοι τελεσθήσονται, ὡς λέγεται, τῇ 29/10 ἀπριλίου ἐν τῇ ἐπαύλει Πανώρῃ παρὰ τὸ Βιανόριον.

— Ἡ Βουλγαρικὴ Ἐθν. Τράπεζα ἀγγέλλει ὅτι ἀπὸ τῆς 10 τρέχοντος μηνὸς ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐκδόσιν γραμματίων τῶν 5 καὶ 10 λέβαν ἀντιπροσωπευόντων ἀξίαν ἴσου ποσοῦ χρυσῶν φράγκων. Παρακαλεῖ δὲ τὸ κοινὸν ἵνα ἔχῃ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ γραμμάτια ταῦτα, δυνάμενον ἄλλως τε νὰ ἑνταλλάσῃ οἰανδήποτε στιγμὴν δελήσῃ.

— Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος δὲ ἐπι-

στρέψῃ εἰς Σόφιαν περὶ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρέπει νὰ ὑπογράψῃ τὸ διάταγμα περὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς Σοβράνιε, αἰτινες δὲ ὁρισθῶσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Απριλίου. Ἡ Σοβράνιε συγκαλεῖται τὴν 3)15 Μαΐου.

— Ἐλάβομεν τὸ 1-ον φύλλον τοῦ νεωστὶ ἐν Σοφίᾳ ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ «Σβέτ» (Κόσμος), φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, εὐχόμεθα αὐτῷ καλὴν πρόοδον.

— Ἐκ Πύργου ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις μηνιαίου περιοδικοῦ, φιλολογικοῦ, νομικοῦ, τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τῆς Γεωργίας καὶ βιομηχανίας, ὑπὸ τοῦ Δ. Ζλατάρωφ, Κοπέβσκη καὶ τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου Ζέκου Ι. Ζεκόφ. Τὸ περιοδικὸν ἐπονομάζεται «Πρεγλέδ» εὐχόμεθα ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

— Ἐν τῇ 8! σελίδι δημοσιεύομεν τοὺς κερδίσαντας ἀριθμοὺς τοῦ λαχείου τοῦ ἐν Φιλίππουπόλει ἐδρευόντος καὶ φιλοπόνως καὶ ἀκαμάτως ὑπὸ πεπειραμένην διεύθυνσιν ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ Συλλόγου «ΙΣΧΥΣ». Ὁ κατάλογος ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ τοῦ προεδρείου τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου ἱκανὰ δὲ γραμμάτια διανεμήθησαν καὶ ἐνταῦθα.

— Οἰκία νεόδμητος καὶ λιθόκτιστος ἀριθμοῦσα μολὶς τετραετὴ ὑπαρξίν καὶ ἀνήκουσα τῇ ἐν τῇ πόλει μας οἰκογενείᾳ τοῦ μακαρίτου Παράσχου τοῦ ἁλως Παλάσκογλου ἐπιλεγόμενου κατέρρευσε χθὲς περὶ τὴν 11-ην ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου. Οἱ κατοικοῦντες εὐτυχῶς προλαβόντες διέφυγον τὸν προφανῆ κίνδυνον ὅστις ἂν συνέβαινε διαρκοῦσης τῆς ἡμέρας δὲ ἐθρηνοῦμεν ἰσως καὶ θύματα.

— Ἀπὸ πέντε ἡμερῶν στεροῦμεθα εὐρωπαϊκῶν φύλλων, αἵτιον δὲ τούτου, ἡ διάρρηξις τῶν πάγων τοῦ Δουνάβεως καὶ ἡ ἐκ τούτου κατ' ἀκολουθίαν ἀπαγόρευσις τῶν ἀρμολιών τῆς ποταμοπλοίας πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΣΤΟΛΙΣΜΩΝ.—Ἡ Λαίδη Ζιὸν ἐκφέρει γνώμην ὅτι, ἐὰν αἱ γυναῖκες πασῶν τῶν χωρῶν αποφασίσουν νὰ ἐγκαταλίπωσι τοὺς στολισμούς, τὰ τρίχα πτα καὶ τοὺς κροσσοὺς καὶ τὰς ταινίας καὶ ὅσα εἶναι γαλλικῆς κατασκευῆς, καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀπλότητα καὶ λιτότητα τῶν μητέρων καὶ προμητόρων

των, δὲ δώσωσι μεγάλην ἐνθάρρυνσιν εἰς τὴν ἐγχώριον παραγωγὴν. Εἰς τοὺς ἀντιλέγοντας νέ, ὅτι δηρὸν ἡ πολυτέλεια εἶναι ἀφέλιμος διὰ τὴν βιομηχανίαν, ἀπαντᾷ ὅτι καὶ αὕτη ἴσα ἴσα τοῦτο ἐπιζητεῖ, τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐγχωρίου τῶν ἐθνῶν βιομηχανίας.

Εἰς αἱ γυναῖκες τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ἐξακολουθεῖ, δώσωσι πρῶται τὸ καλὸν παράδειγμα, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι αἱ λοιπαὶ δὲ σπεύσουν νὰ τὰ μιμηθῶσιν. Ἡ φιλαλήθης λαὶδὴ ἐλέγχει τὴν μεταξὺ τῶν κυριῶν κρατοῦσαν ἀμιλλαν, ὅπως ὑπερβάλῃ ἡ μία τὴν ἄλλην περὶ τοὺς στολισμούς καὶ πολλαπλασιάσῃ τὰς ἐσθήτας.

Δὲν εἶναι σπάνιον, λέγει, ἴδῃ τις γυναῖκα νὰ ἀλλάζων πέντε ἢ ἐξ ἐσθῆτας καθ' ἑκάστην. Ἀλλῃ ἡ ἐσθῆς τῆς πρωίας, ἄλλῃ ἡ τοῦ περιπάτου, ἄλλῃ τῆς δεύλης, ἄλλῃ τῆς ἐσπέρας, ἐκάστη μὲ τὴν ἰδιαίτην σκευὴν τῆς. Ἐλεγον τὸ πάλαι ὅτι αἱ γυναῖκες στολιζονται διὰ ν' ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς ἄνδρας. Ἀλλ' αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι φέροντο πρὸ πολλοῦ. Σήμερον αἱ γυναῖκες στολιζονται διὰ νὰ ὑπερακοντίσωσιν ἡ μία τὴν ἄλλην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ 10,000 προσκυνηταὶ ἰσπάσθησαν ἐν τῷ Ἀγίῳ Πέτρῳ τὴν χεῖρα τοῦ πάπα. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἐμελλον νὰ γείνωσι δεκτοὶ ὀκτακισχίλιοι προσκυνηταὶ τῆς βορείου Ἰταλίας. Οἱ μετὰ τῶν προσκυνητῶν μεταβάιντες εἰς Ρώμην ἐπίσκοποι ὑπερβαίνουσι τοὺς 100. Λέγεται ὅτι τὸ Βατικανὸν συνέστησε τοῖς προσκυνηταῖς νὰ ἀποφύγωσι πᾶσαν διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ πάπα ἀνάλογον πρὸς τὰς τῷ παρελθόντι εἶται γένομενας ἐν τῷ Πανθέῳ καθ' ἃς, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τινων ἐξ αὐτῶν.

Ἰωβιλαῖον τοῦ πάπα. Ἐκ Ρωσίας τηλεγραφεῖται ἀπὸ 6(18 φεβρουαρίου ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπεμψε τῷ πάπα πολῦ τιμον κιβώτιον μετὰ 100,000 φράγκων ὡς δῶρον ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ. Διὰ τῆς χρηματικῆς δωρεᾶς ὁ πάπας δὲ διακοσμήσῃ ὡς δεῖ, τὴν αἰθούσαν τῶν βιβλίων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατικανοῦ.

Οἱ εὐπατρίδαι τῆς Ρώμης δὲ προσενέγκωσιν εἰς τὸν πάπαν ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ αὐτοῦ πάγχρυσον κύλικα κοσμούμενον ὑπὸ τορευμάτων θαυμασίων, προερχόμενον δὲ ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς οἰκογενείας τῶν Βοργησίων. Ἡ ἀξία τοῦ κύλικος τούτου ὑπολογίζεται εἰς ἥμισυ ἑκατομμύριον φράγκων.

ΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Συχναὶ εἶναι ἐν τῷ γερμανικῷ στρατῷ αἱ αὐτοκτονίαι, ἐνεκα τῆς ἀπογνώσεως εἰς ἣν περιέρχεται τοὺς στρατιώτας ἡ ἀπερίγραπτος σκληρότης μεθ' ἧς φέρονται πρὸς αὐτοὺς οἰανώτεροι. Πρὸ τινος τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τούτων ἠύξησε στρατιώτης τις ἐν Γλαϊβίτς, αὐτοκτονήσας ἐνεκα τῶν βαρβάρων τιμωριῶν τὰς ὁποίας ὑφίστατο παρὰ τοῦ λοχίου του. Τελευταίως ὁ λοχίας κατέρπερε δεινὰ κτυήματα ἐναντίον του καὶ ἐνέκλεισεν αὐτὸν νῆστιν ἐντὸς ἰσοφώδους τρώγλης. Μόλις ἀναλαβὼν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁ στρατιώτης, κατεκρίμνισεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνὸς τῶν παραθύρων τοῦ στρατῶνος καὶ ἀπέμεινεν ἄπνους.

Δεισιδαιμονίας ἀποτελέσματα.

Ἐν τῷ πεσταίῳ «Λούδ» δημοσιεύεται τὸ ἐξῆς σπάνιον παράδειγμα λαοϊκῆς δεισιδαιμονίας!

Ἐν τῷ χωρίῳ Σπάτα ἀπέθανεν κατ' αὐτὰς γραῖα χωρική, ἡ ὁποία, κάτοχος ἱατρικῶν γνώσεων ἐθεράπευε διαφόρους νόσους, ἐξ οὗ καὶ ἀπέκτησε φήμην μαγίσσης ἐξασκούσης ὑπερφυσικὴν δύναμιν. Μετὰ τὸν θάνατόν της ἔτυχεν νὰ ἐνσκήψῃ εἰς τοὺς βόας καὶ τοὺς χοίρους τοῦ χωρίου ἀσθένεια, ἐξ ἧς ἀπεδεκατίσθησαν. Οἱ κάτοικοι μὴ δυνήθέντες νὰ ἐξηγήσωσι φυσικῶς τὴν αἰτίαν τῆς νόσου ἀπέδωκαν ταύτην εἰς τὴν καὶ πέραν τοῦ τάφου ἐπειρείαν τῆς γραίας μαγίσσης ἣτις τὰς νύκτας ἐνεφανίζετο στριχειωμένη εἰς τοὺς δρόμους καὶ τοὺς στεύλους. Απεφάσισαν ὅθεν νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὴν ὀλεθρίαν ταύτην ἐνέργειαν. Καὶ συσσωματωθέντες ἀπῆλθον ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὸ κοιμητήριον ἐξέθαψαν τὸ φάρετρον, τὸ ἦνοι-

(43) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΟΥ» (43)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

Μόλις λοιπὸν συνηγνῆθη μετὰ τοῦ Ἀντωνέτου καὶ ἦρξάτο διὰ δακρύων καὶ ἐκτεταμένων χερῶν νὰ παριστᾷ τὸ κακὸν ποῦ ἔπαθεν ἡ κόρη του, καταντήσασα καὶ εἰς αἰσχρὸν ψεῦδος καὶ σκόφαντίαν καθ' ἣν ἡ Δωροθέα δῆθεν καὶ ἄλλοτε ἐδέχετο τὸν Γεώργιον ἐν

τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ πατρὸς της, πολλάκις δὲ καὶ τὰς νύκτας καὶ ὅτι αὕτη δηρὸν μὴ ὑποφέρουσα τὴν προσβολὴν ἐσκέφθη νὰ προλάβῃ μεγαλείτερον κακὸν τὸ ὁποῖον ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ καὶ νὰ φονεύσῃ τὴν τιμὴν τοῦ Ἀντωνέτου.

Ἦτο ἀκριβῶς ἡ 15-η ἡμέρα μετὰ τὰ συμβάντα τὰ ὁποῖα διηγούμεθα, ὅτε ἡ Θεοδωρέτα ἔκρουε τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀσιανοῦ μεγιστάνος ἐν ἣ γυναικὶς τὸν συνέβη μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπιστρέφουσα παρηκολουθεῖτο ὑπὸ τῆς σκιᾶς ἣτις παρεμόνευε τὴν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀντωνέτου ἐξοδὸν της.

Ἡ Θεοδωρέτα ἠγνόει παντάπασι περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀντωνέτου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἶχε καταστήσῃ δυστυχεῖς τοὺς δύο ἐραστάς.

Ἡ Θεοδωρέτα εἰσελθοῦσα συνήντησε

πρῶτον τὸν Ἀντωνέτον τοῦ ὁποίου τὸ ψυχρὸν πρόσωπον ἐνεποίησεν εἰς αὐτὴν τρόμον.

— Τί θέλεις σὺ ἐδῶ τοιαύτην ὥραν; ἠρώτησεν.

— Νὰ... ἦλθα γιὰ τὴν κυρία... Δωροθέα!...

— Σὲ εἶπε ποτε τίποτε περὶ ἐμοῦ;

— Οὐχί!... οὐχί!... ἀφεντικό... τίποτε... τίποτε.

— Ἀπολύτως τίποτε; Ομίλει.

— Αἱ τί γιὰ; νὰ μὲ εἶπε ποῦ εἶστε κακὸς πατέρας ποῦ... δὲν κάνετε τὸ δέλημά της...

— Τὸ δέλημά της; Καὶ ποῖον εἶναι λέγε ὀγρήγορα! Τὸν ἀγαπᾷ ἀκόμη αὐτόν;

— Αἱ! φαίνεται πῶς τὸν ἀγαπᾷ, ἀλλὰ τί δὲν κάνῃ ἀφέντη, θέλει δὲν θέλει δὲν τὸν ξεχάσῃ, πόσαις εἶδα ἐγὼ τέτοιαις!

— Τὸ πιστεύεις;

— Τὸ παραπιστεύω μάλιστα.

— Ἀν θέλῃ ἄς πράξῃ ἄλλως. Νὰ σὲ πῶ πῆγαινε καὶ ἀπόψε ἡ Δωροθέα εἶναι ἀδιάθετος! Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἀνησυχῇς!

— Ὅρισμός σας!

Ἡ Θεοδωρέτα πλησιάζουσα πρὸς τὴν θύραν ἔλεγε καθ' ἑαυτήν:

— Τί διάβολο!... Αὐτὸ δὲν μὲ καλοφαίνεται... Εἶναι τώρα κάμποσαις βραδυσὶς ποῦ δὲν μ' ἀφίνει νὰ βλέπω τὴν κόρην του... Μόνον μέδιδουν φαγίκαί μὲ λέγει πῆγαινε εἶναι ἀδιάθετος...

Ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα ἐξήρχετο καὶ ἐκλείεν ὀπισθεν αὐτῆς τὴν θύραν μολὶς δὲ ἐπλησίασεν ὀλίγα βήματα καὶ ἰδοὺ δύο στιβαραὶ χεῖρες ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτῆς ὀπισθεν, ἡ μία ἐδράξατο αὐτὴν τοῦ λαιμοῦ, ἐν ᾧ ἡ ἄλλη ταυτοχρόνως

ξαν, και έκβαλλόντες τὸ πᾶμα τὸ κατέκοιταν εἰς τεμάχια διὰ τὴν μὴ δυνήθη τοῦ λοιποῦ ἢ νεκρὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς νεκτερινὰς ἐκδρομὰς τῆς. Μετ' οὗ ἐπαναφρίξαντες εἰς τὸν τάρον τὰ κατακοπέντα μέλη, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χωρίον κατευχαριστημένοι.

Ἀλλ' ἡ Δικαιοσύνη μαθοῦσα τὰ γενόμενα ἐπελήρη ἀνακρίσεων καὶ πολλοὶ χωρικοὶ συνελήφθησαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΟΔΗΣΣΟΥ"

Βιέ ν ν η 11 Φεβρουαρίου — Χθὲς δευτέρα ὑποδοχὴ παρὰ τῷ πρέσβει τῆς Τουρκίας Ζιάδε, παρευρίσκατο καὶ ὁ Καλνόςκη.

Α θ ῆ ν α ι — Αἱ δονήσεις τοῦ σεισμοῦ ἐπανεληφθήσαν τὴν νύκτα. Οἱ κάτοικοι τῆς Σπάρτης, τῶν Καλαμών καὶ τῆς Ζακύνθου εἶνε κατὰτρομαγμένοι.

Μ α σ σ α λ ί α — Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον βλέπον, ὅτι οὐδεμία ἐπιδημία ὑφίσταται ἐν τῇ πόλει ἐξέφρασαν εὐχὴν, ὅπως ἡ κυβέρνησις προσκαλέσῃ τὰς Δυνάμεις ν' ἄρῃσι τὴν διὰ τὰς ἐκ Μασσαλίας προσελθούσας ἐπιδημίας καθαρίσιν.

Π α ρ ί σ ι ο ι — Τηλεγραφικῶς ἡ Εὐθετική Κυβέρνησις ἀγγέλλειν ὅτι μετ' ἀγανακτήσεως ἔμαθε τὴν προσβολὴν τὴν γενομένην εἰς τὸν Καρνὼ ὑπὸ προσωποδοφῶρων ἐν χορῷ κατὰ τὰς Ἀποκρέω, ὑπόσχεται δὲ τὴν τιμώρησιν τοῦ πλημμελήματος καὶ ἱκανοποιήσιν ἀπάσης τῆς Γαλλίας.

Ρ ῶ μ η. — Ὁ πάπας ἐλαφρῶς πάσχων ἐκ κατάρρου δὲν ἠδυνήθη νὰ δεχθῇ τοὺς ἀπεσταλμένους, ἐδέχθη ὁμῶς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον, κομιστὴν συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν τοῦ τε Καρνὼ καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Π α ρ ί σ ι ο ι — Ἐν τῇ Γερουσίᾳ συνηλθόν δημοκρατικοὶ ὁμίλοι πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Γερουσίας. Ἐπὶ 151 ψήφων, ὁ Ἰούλιος Φερρὸ ἔλαβε 87, ὁ Μανὼ 53 ὁ Σαλλεμαλακούρ 7, ὁ Ἰούλιος Σιμών 2.

Α ι σ σ α β ῶ ν α — Τὸ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη. Πρέσβρος καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Χιντεζερεδέρο, τὸν Εσωτερικῶν ὁ Καστέλλο, τῆς Δικαιοσύνης Ἀντώνιο-Ἀζεβέτε, τῶν

στρατιωτικῶν ὁ ζονταγματοάρχης Πιμεντέλ-Πέντο, τῶν Οἰκονομικῶν Φρανζέλι.

ΚΑΙ ΚΟΡΚΟΡΟΣ ΕΝ ΛΑΧΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΓΟΡΓΙΑΣ ΕΝ ΘΕΟΛΟΓΟΙΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος „Ὀδησός“.

Ἐδρεστίβητε, ἀξιότιμε κύριε, ὅπως δημοσιεύσῃτε ἐπ' εὐδυνῇ μου τὴν περὶ τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ κ. Γ. Γοργίου λογοκρισίαν μου ὑπὸ τὴν ἀνω ἐπιγραφὴν, καθύστερον φρονῶ ὅτι καὶ ἡ καὶ ἡμῶς κοινωνία καὶ ἡ Ερροεῖα ἰδίᾳ δεόν νὰ φωτισθῇ ἀπὸ διὰ παντὸς περὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ ἐν λόγῳ διδασκάλου, τὸν ὁποῖον πρὸ διετίας ἀγαθὴ τῇ πίστει ἐνεκολπώθη.

Δέασθε κτλ.

Ἐν Βάρνῃ

5 Φεβρουαρίου 1893.

Ν*

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑλλην. σχολῆς κ. Γ. Γοργίας κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν τριῶν ἱεραρχῶν ἐν τῇ ἀραιᾷ καὶ ἐκτάκτως ὑβριδουσῇ αἰδουσίᾳ τοῦ κεντρικοῦ ἡμῶν παρθενωγείου πάλλων τὸ θεῖον τοῦ θεολόγου σκήπτρον ἀνέβλεν ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς βήματος ὅπως ἀναγνώσῃ τὸν κατ' αὐτὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἀπορον ἐν πρίτοις πᾶς ὁ κ. Γοργίας περιφρονῶν τὴν ἀρκοῦντως ἀνεπτυγμένην βαρναϊκὴν κοινωνίαν ἀποτολμᾷ ὅπως φενάκῃ ἡμᾶς καὶ ἐπιχειρήσῃ ῥήματα κατὰ παρασίγγας ἀπέχοντα τῶν γλίσχρων αὐτοῦ γραμματικῶν καὶ λοιπῶν φιλολογικῶν γνώσεων ὅς πάλαι πρὸ πολλοῦ ἐδιδάχθη ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ. Λησμονήσας, φαίνεται, ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνέγνωσε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐορτὴν λόγον ἐξηλεγχθῇ ὡς στεροῦμενος οὐχὶ μόνον τῶν στοιχείων τῆς ῥητορικῆς καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων πρὸς σύνταξιν λόγου, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς κριτικότητος καὶ λογικῆς τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς ἰδιοποίησιν τῶν ἀνεπάρκων τεμαχίων τῶν δικῶν ῥακῶν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ διακρινομένου, ἐνθυμηθεὶς δὲ μόνον ὅτι φίλος τις, ἀλλως ἀξιότιμος, πρὸς εἰρωνείαν μάλλον καὶ χλευασμὸν ἀπέκασεν αὐτὸν (τί νομίζετε;) Ρενὰν (!) ἀνέλαβε τῇ ἐπινεύσει τῆς ἐπὶ τῇ πανσοφίᾳ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεληγμένης ἐφοροδημογεροντίας (ἐνὸς ἐξαίρουμένου) καὶ ἐφέτος νὰ πλέξῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ἐεκαρδίστικα ἐξ ἴσου ὅταν ἡκουσα πρὸ διετίας περίπου τὴν λογοδοσίαν διδασκάλου τινὸς, καὶ τὸν πανηγυρικὸν τοῦ κ. Γοργίου! Καὶ ἐκείνῳ καὶ τούτῳ ἐπετράπη ὑπὸ τῆς ἐφορείας ἢ εἰς τὸ βῆμα ἀνοδος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ πρώτου ἡκούε τις μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰς ἀξιωμανημονεύτους ταύτας λέξεις: αἱμητέρι, ἔδγαζε κούρβουλα, κτλ., πολλὰς δὲ περιόδους τελευτώσας διὰ τοῦ τοῦχ ἴττον (μετὰ διαφόρου ἐννοεῖται ἐννοίας) ἐν τῷ λόγῳ ἀπ' ἑτέρου τοῦ κ. Γοργίου ἡκούσαμεν θεολογίαν καὶ ἀναπτυσσόμενα διὰ στόματος

αὐτοῦ τὰ δόγματα τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου καὶ τοὺς ὅρους τῶν Συνόδων μετ' ὅσας ἀφελείης θὰ ἔκλινε τὸ ῥήμα ἐξ αὐτῶ.

Ἀλλ' ὅπως μὴ φανῶ ἀδικᾶν τὸν κ. Γοργίαν δι' ἀοριστιὰν καὶ γενικοτήτων, ἐπιχειρῶ δι' ὀλίγων ν' ἀναλύσω τὸν λόγον αὐτοῦ, ὅπως διδάξω τοὺς ἐνδιαιρομένους ὅτι, ὡς οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον, οὕτω οὐδὲ παντὸς θεολογεῖν καὶ συντάσσειν πανηγυρικούς.

Ἀνερχόμενον τὸν ἀγορητὴν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ εὐρέος βήματος μεγαλοπρεπῇ, ἄχρῳ (ἐκ συγκινήσεως βέβαια), στομαρδῇ, βραδεὶ βήματι, ἀναπτύσσοντα ἐξ τετραδίων, τὸ ὅποιον ἀπὸ πρωίας ἐξεδῆν ἐν τῷ θυλακίῳ ἐπὶ τὸ ἐπιδεικτικώτερον, περιέβαλε τὸ ἀκροατήριον διὰ περιέργων βλεμμάτων, ὥσθι ἐπιδυμὸν νὰ διδῇ τὸ θέμα τοῦ πανηγυρικοῦ, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸγνωσιν ἐμπούσαντος τετραδίου. Ἐνφ δὲ πάντες καὶ πᾶσαι σιγῶντες καὶ χάσκοντες ἡσυχάζοντες πρὸς τὸν ῥήτορα ἀκούομεν αἰρνης αὐτὸν ἀπαγγέλλοντα διὰ τόνου ἀνέκοντος εἰς τὴν 3 κλίμακα τὸ χωρίον τοῦ ἀποστόλου Παύλου «στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς παρελάβετε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν...» μετὰ μικρὰν δὲ ἀνάπαυλαν (πρὸς εἰσπνοὴν) ἐκστομήσαντα μετ' ὅσης παραφορᾶς οὐδ' ἱεράρχης ἐκσφενδονίζων τὸν ἀφορισμὸν, τὸ τέλος τοῦ ῥήτου ἀνὰ θεμα ἐστὼ πρὸς μεγίστην ταραχὴν καὶ ἐκπληξιν τῶν παρι-

ταμένων. Τότε ἡκούσθησαν ψιφισμοὶ, μειδιάματα καὶ διάφορα λογοπαίγνια.

Ἰδοὺ ἡ πρώτη ἐντύπωσις!

Λοιπὸν, κ. Γοργία, ὅταν ῥήτωρ τις (τοιοῦτος δὲ ὑποτίθεται πᾶς ἐκφανὴν λόγον) ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, πρὸ τοῦ προσομίον, θ' ἀπαγγεῖλῃ τὸ ῥητὸν (ἐξ οὗ θὰ ἐξαγάγῃ τὸ θέμα) ἀρχεται μετ' ὕψους καὶ φωνήσεως βαρυνθὲν ἀνυψουμένης, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν τρίτην κλίμακα, τὸ ὅποιον ἐπιτρέπεται μόνον ἐν τῷ ῥῷ τοῦ λόγου, κατὰ τὴν κατασκευὴν σπουδαίου τινὸς ἐπιχειρήματος (τεχνικὸς ὁρος), ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ ἀκροατὴς μικροῦ δεῖν θὰ συνήνου τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὴν τοῦ ῥήτορος φωνήν ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ ῥήτου ἀπαιτεῖται ἡρεμία χαρακτήρων καὶ φωνῆς τότε μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ὑψαμένης φωνῆς, ὅταν ὑπάρχῃ προσομίον ἐξ ἐφόδου (τεχνικὸς ὁρος καὶ οὗτος κ. Γοργία), ὅτε τὸ ἀκροατήριον διατελεῖ ἐν πλήρει συγκινήσει καὶ γινώσκει τὴν ἐπόθεσιν, οἷον ἐν κηδεῖα σπουδαίου προσώπου, ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως σπουδαίου τινὸς κακοῦ.

Ταῦτα κατὰ τοὺς κανόνας μαθήματος ἀπαραιτήτως ἀναγκαίου παντὶ ῥήτορι, ἀλλ' ἀπολύτως ἀγνώστου τῷ κ. Γοργίᾳ. Δικαίως λοιπὸν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐχαλαρώθη ἡ πτοσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἀπέπη ἡ πρὸς τὸν ἀναγινώσκοντα εὐνοια αὐτοῦ!

(ἔπεται συνέχεια)

ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἑλληνικοῦ Συλλόγου «ΙΣΧΥΣ»

κληρωθέντος τὴν 31-ην Ἰαννουαρίου ἐ. ἐ.

ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ.

Ο ἀριθμὸς	849	ἐκέρδισε χρυσὸν ὠρολόγιον	ὑπ' ἀριθμὸν 1
	1259		2
	1230	σερβίτσον τεῖου	3
	32	ζεῦγος λαμπῶν	4
	589	δίσκον φακῶν	5
	995	βελοῦδινον τραπεζομάνδυλον	6
	664		7
	603	τάπητα τοίχου	8
	865		9
	1142	καθρέπτην μεγάλον	10
	358	ἐπισκεπτηριοθήκην	11
	524		12
	269	ὠρολόγιον μέγα	13
	374	κουδέρταν μάλλινον	14

Ἐν Φιλιππουπόλει 3 Φεβρουαρίου 1893 (ΤΣ)

Ἐκ τοῦ Προεδρείου.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 13 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πώλησις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λίτρα	ἐκ.	λίτρα	ἐκ.	λίτρα	ἐκ.
Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσόν 2 90						
Ἀγορὰ		2 25				
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100..	261	—	271	265	—
φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	101	50	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100..	207	—	209	65	208
φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—
Γερμανίας μάρκ.	100..	123	20	124	75	124
φρ. χρ. ᾶ	100..	—	—	100	50	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Γαλλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσᾶ	100..	99	85	100	40	100
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1..	25	15	25	28	25
φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	40	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	78	—
φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	25	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσᾶ	100..	—	—	100	30	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—
Ἐκσφραγισκὸν ἐν Βιέννῃ fl.	9.64					

Ὁ ἑλάνιστος ὁρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικαταλάς εἶναι 0.50 ἑκατοστὴ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λίβρον Προσέδωκε δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 % ἑλάνιστος ὁρος .250%

ἐκλείειν αὐτῆς ὀφθαλμὸν καὶ στόμα. Μόλις ἐπρόλαβε νὰ ἀρρώσῃ τὰς λέξεις:

— Ἀμάν... ἀμάν... ἀμάν...

— Σιωπὴ ἀθλίον πλάσμα! ἡκούσθη βρχνάδης καὶ φοβερά φωνή.

— Θὰ μὲ πνίξῃς καλὲ... Αἰ! τί γὰρ!... ἐγὼ τί σὲ 'κανα... ᾶ... ᾶ... ᾶ... ᾶ... μητέρ... α μου... ου... ου... ἀδελφίτσα μου... ου... ου...

— Σκάσε! εἰ δ' ἄλλως θὰ κλαύσης διὰ τελευταίαν φορὰν! Ἐπανελάθεν ἐπιτακτικῶς ἡ αὐτὴ φωνή, καὶ ἡ παγερά τοῦ ἐγχειριδίου λεπίς προσέψαυσε τὸν λαυμὸν τῆς ἀλλίας κόρης, τῆς ὁποίας τὸ στόμα ἐκλείσθη ἐρμητικῶς.

Ἡ σκιά ἀπῆγαγε τὴν Θεοδωρέταν εἰς μεμακρυσμένον τι μέρος ἡμισείας ὥρας ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀν-

τωνέτου ὅπου ἀνέμενεν ἡμάξα τὰς διαταγὰς τῆς.

Τὸ σκότος ἦτο ψιλαφητὸν, ὁ δὲ ἀπαγωγεὺς ἔρριπτε φλογερὰ βλέμματα ἐν τῷ σκότει φοβούμενος μὴ ἐννοηθῇ ὑπὸ τινος. Τέλος διὰ τινος στενωποῦ ἔφρασαν εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως ὅπου ἀνέμενεν ἡ ἡμάξα.

Ἐκεῖ ἡ σκιά ἐξήτησε τεμάχιον πανικοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ἔδεδε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Θεοδωρέτας καὶ τὰς χεῖρας καὶ ἐπεβιάσθη μετ' αὐτῆς τῆς ἡμάξης ἥτις ἤρξατο βαινοῦσα ἐλαφρῶς.

Ἐκτὸς ἃς διήγυσαν ἱκανὸν διάστημα, σπαρακτικὰ κραυγαὶ προσβάλλουσι τὰ ἄτα αὐτῶν.

Ἡ Θεοδωρέτα ἀνετινάχθη, ἡ δὲ σκιά διὰ τινος σῦρματος διέταξε τὸν ἡμαξηλάτην νὰ προχωρῇ λίαν βραδέως.

(ἀκολουθεῖ)